

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 421/2521

พระภิกษุพิชัย ธัมมจาโรโจทก์ (ร้อยเอกพิชัยชูสระคู) พลอากาศเอกทวี จุลละทรัพย์กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 13, พ.ร.บ.ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 16

ย่อ / หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 13 กำหนดเอาวันกระทำความผิดเป็นข้อสำคัญว่า คดีใดจะให้ฟ้องต่อศาลทหารหรือศาลพลเรือน ถ้าจำเลยเป็นนายทหารสัญญาบัตร ได้กระทำความผิดในขณะที่ยังเป็นนายทหารประจำการอยู่ ต้องฟ้องต่อศาลทหารโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าขณะที่โจทก์ยื่นฟ้องนั้นจำเลยเป็นนายทหารนอกประจำการแล้วหรือไม่ และการที่จำเลยเป็นรัฐมนตรีอยู่ด้วยในขณะกระทำความผิด ก็ไม่ทำให้ข้อวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 16 (2) เป็นบทบัญญัติให้นายทหารชั้นสัญญาบัตรที่กระทำความผิดต่อคำสั่งหรือข้อบังคับตามประมวลกฎหมายอาญาทหารภายหลังที่เป็นนายทหารนอกประจำการแล้ว ต้องอยู่ในอำนาจศาลทหารด้วยเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ได้ทำไว้เมื่อยังประจำการอยู่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ก. ก่อนที่โจทก์จะบวชเป็นพระภิกษุ โจทก์รับราชการเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรในประจำการ มียศเป็นร้อยเอก ตำแหน่งประจำแผนกสรรพาวุธทหารบก กรุงเทพมหานคร ในระหว่างวันที่ ๑๑ มกราคม ถึงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๙ จำเลยที่ ๑ ขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม และอยู่ในฐานะนายทหารสัญญาบัตรประจำการ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายฝ่ายทหารและกลั่นแกล้งโจทก์ ได้สั่งปลดโจทก์ออกจากราชการ ข. ในระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๐๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๐๙ จำเลยที่ ๒ ขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) ได้กลั่นแกล้งสั่งดำเนินคดีและสั่งลงโทษโจทก์โดยไม่มีความจริง ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือและให้ความสะดวกในการที่จำเลยที่ ๑ จะกระทำความผิดตั้งฟ้องข้อ ก. โดยจำเลยที่ ๒ ไม่อยู่ในฐานะผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่จะสั่งลงโทษโจทก์ได้ ขณะนี้จำเลยทั้งสองเป็นนายทหารสัญญาบัตรนอกประจำการแล้ว ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, ๘๓ ศาลชั้นต้นงดการไต่สวนมูลฟ้องแล้วมีคำสั่งว่า คดีอยู่ในอำนาจของศาลทหารตามพระธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๑๓ ๑๖ (๑) ศาลพลเรือนไม่มีอำนาจที่จะรับไว้พิจารณา จึงมีคำสั่งไม่ประทับฟ้อง ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ บัญญัติว่า ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาวางบทลงโทษผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายทหารหรือกฎหมายอื่นในทางอาญา ในคดีซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะกระทำความผิด และมาตรา ๑๖ (๑) บัญญัติว่า นายทหารชั้นสัญญาบัตรประจำการเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารตามบทบัญญัติดังกล่าวเห็นว่ากฎหมายกำหนดเอาวันกระทำความผิดเป็นข้อสำคัญว่าคดีใดจะให้ฟ้องต่อศาลทหารหรือศาลพลเรือน คือถ้าผู้นั้นเป็นนายทหารสัญญาบัตรได้กระทำความผิดในขณะที่ยังเป็นทหารประจำการอยู่ ก็ต้องฟ้องต่อศาลทหารโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าขณะที่โจทก์ยื่นฟ้องผู้นั้นเป็นนายทหารนอกประจำการแล้วหรือไม่ การที่

จำเลยที่ ๑ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมอยู่ด้วยในขณะกระทำความผิด ก็ไม่ทำให้ข้อวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ส่วนข้อความในมาตรา ๑๖ (๒) เป็นบทบัญญัติให้นายทหารชั้นสัญญาบัตรที่กระทำความผิดต่อคำสั่งหรือข้อบังคับตามประมวลกฎหมายอาญาทหารภายหลังที่เป็นนายทหารนอกประจำการแล้วต้องอยู่ในอำนาจศาลทหารด้วยเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ได้ทำได้เมื่อยังประจำการอยู่ พิพากษายืน

องค์คณะ

พิทยา มงคล · ชุ่ม สุนทรธัย · ไพโรจน์ ไวกาสี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/421/2521>